

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ลักษณะบุคลิกภาพและสภาพการทำงาน มีผลต่อการกำหนดความคาดหวัง และทำให้ผลงานภาคปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1-2 วิทยาลัยครูยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 80 คน ประกอบด้วยนักศึกษา ชาย-หญิง จำนวน กลุ่มละ 10 คน เท่ากัน คือ

- กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว ให้ทำงานเป็นรายบุคคล
- กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว ให้ทำงานรวมกัน เป็นกลุ่ม
- กลุ่มที่ 3 เป็นนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว ให้ทำงานเป็นรายบุคคล
- กลุ่มที่ 4 เป็นนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว ให้ทำงานรวมกัน เป็นกลุ่ม

ผู้วิจัยให้นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบชุด สัญญลักษณ์ตัวเลข ในสภาพการทำงานที่กำหนดให้ การวิเคราะห์ห่อขมูล วิเคราะห์จากคะแนนความคาดหวังและคะแนนจากผลงานภาคปฏิบัติของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. หาค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวัง และคะแนนจากผลงานภาคปฏิบัติ
2. วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ชั้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 - 2.1 วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ชั้น ของคะแนนความคาดหวังของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม
 - 2.2 วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ชั้น ของคะแนนจากผลงานภาคปฏิบัติของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม

ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ชั้น ของคะแนนความคาดหวัง ดังแสดงในตารางที่ 4 คะแนนความคาดหวังเมื่อเปรียบเทียบตามสภาพการทำงาน คือ เมื่อทำงานเป็นรายบุคคล และทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม ปรากฏว่าในการทำงานเป็นรายบุคคล นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างใดกำหนด ค่าความคาดหวังไว้สูงกว่า เมื่อให้ทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ($F_{1,76} = 6.96, p < .01$) เหตุที่เป็นดังนี้ อาจเนื่องมาจากในสภาพการทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม แตกต่างจากสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล กล่าวคือ นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานรวมกันเป็นกลุ่มนั้น บุคคลอื่น ๆ ในกลุ่ม ใ้รับรู้ผลงานของแต่ละคนควย การที่บุคคลอื่นมีส่วนรับรู้ในผลงานอาจจะส่งผลโดยตรงต่อการกำหนดความคาดหวังในการทำงานของบุคคล คือ การที่กำหนดความคาดหวังในผลงานไว้สูงมากแล้วทำไมได้ผลตามที่คาดหวังไว้ อาจทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น จึงอาจเป็นไปได้ว่าในสภาพการทำงานเป็นกลุ่ม นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจึงลดความคาดหวังให้ต่ำลง เพื่อให้จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ใกล้เคียงกับความสามารถจริง ๆ และเพื่อที่จะไม่ต้องเสี่ยงกับการเสียชื่อเสียง หรือเสียความภูมิใจในตนเอง เนื่องจากกำหนดความคาดหวังไว้สูงกว่าความเป็นจริงมากเกินไป

เมื่อพิจารณาจากลักษณะบุคลิกภาพ ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว กำหนดค่าความคาดหวังในการทำงานที่กำหนดให้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่แตกต่างจากนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว และเมื่อพิจารณาจากผลรวม (Interaction) ระหว่างลักษณะของบุคลิกภาพกับสภาพการทำงาน พบว่า ไม่มีผลรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สภาพการทำงานเป็นรายบุคคล และสภาพการทำงานเป็นกลุ่ม ไม่มีผลทำให้นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัวและแสดงตัว กำหนดความคาดหวังแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปความตามสมมติฐานในข้อที่ 1 และสมมติฐานในข้อที่ 2 ได้ดังนี้

จากสมมติฐานในข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว ในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล จะกำหนดค่าความคาดหวังไว้สูงกว่า เมื่อทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม ปรากฏว่า ผลที่ได้จากการวิจัย เป็นการขัดแย้งกับสมมติฐานในข้อนี้ กล่าวคือ จากผลการวิจัยโดยผลว่า

นักศึกษามีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัวในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล ได้กำหนดค่าความคาดหวังไว้อย่างไม่แตกต่างกัน เมื่อให้ทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม เหตุที่เป็นดังนี้ อาจจะอธิบายได้จากลักษณะของความคิดของบุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว ตามที่ Jung¹ (Jung) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว เป็นพวกชอบคิดชอบฝัน มีแนวความคิดทางด้านการตั้งคำถาม และมีความคิดสร้างสรรค์เชิงทฤษฎี สิ่งต่าง ๆ ที่รับรู้ผ่านประสาทสัมผัส เป็นแต่เพียงส่วนประกอบในการสร้างทฤษฎี ชอบแสดงความคิดแบบนามธรรม แนวความคิดของบุคคลพวกนี้กล่าวได้ว่า มิได้ยึดถือเอาสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกเป็นหลักสำคัญ ดังนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งต่าง ๆ มีอิทธิพลน้อยมาก ต่อการคิดของบุคคลประเภทนี้ แนวคิดของบุคคลพวกนี้ เกี่ยวข้องกับความจริงอันเกิดขึ้นภายใน (Inner reality) พวกนี้จึงยึดถือเอาความคิดของตนเองเป็นใหญ่ (egoist) และแนวคิดนี้อยู่ในกรอบหรือกฎเกณฑ์ตนเองกำหนดขึ้น แนวคิดทั้งหลายได้รับอิทธิพลโดยตรรกะจากปม (Complex) ต่าง ๆ ที่อยู่ภายในจิตไร้สำนึก (Unconscious) ดังนั้นบุคคลพวกนี้จึงมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ รอบตัวน้อยมาก และไม่สนใจว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น หรือสนใจว่าบุคคลอื่นมีความคิดหรือมีความรู้สึกอย่างไร จากแนวความคิดของ Jung (Jung) ในเรื่องนี้กล่าวได้ว่า การที่นักศึกษามีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว กำหนดค่าความคาดหวังในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคลไม่แตกต่างจากในสภาพการทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม นั้นเป็นเพราะบุคคลพวกนี้มีความคิดที่ค่อนข้างอิสระจากสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นผลที่เกิดขึ้นคือ ทำให้การกำหนดค่าความคาดหวังไม่มีความแตกต่างกัน แม้ว่าสภาพการทำงานที่กำหนดขึ้นในการวิจัยครั้งนี้มีความแตกต่างกัน

จากสมมติฐานในข้อที่ 2 ที่ว่านักศึกษามีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวในสภาพการทำงานเป็นกลุ่ม จะกำหนดค่าความคาดหวังไว้อีกสูงกว่า เมื่อทำงานเป็นรายบุคคลปรากฏว่าผลที่ได้จากการวิจัยเป็นการขัดแย้งกับสมมติฐานในข้อนี้ จากการวิจัยได้พบว่า นักศึกษามี

¹Jung, loc.cit.

บุคลิกภาพประเภทแสดงตัวในสภาพการทำงานเป็นกลุ่ม กำหนดค่าความคาดหวังไว้ไม่แตกต่างกับเมื่อให้ทำงานเป็นรายบุคคล ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ที่ ในการวิจัยครั้งนี้ลักษณะสภาพการทำงานที่กำหนดขึ้นทั้ง 2 ชนิด ไม่ทำให้การรับรู้ที่เกิดขึ้นในนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เพราะโดยปกติแล้ว นักศึกษายอมคุ้นเคยต่อสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล และสภาพการทำงานเป็นกลุ่มในชั้นเรียนอยู่แล้ว ดังนั้นสภาพการทำงานทั้งสองสภาพการณ์ อาจจะทำให้ให้นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวเกิดความรู้สึกว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ทางค่านิยมฐานะ และความวิตกกังวล เนื่องจากการทำงานในสภาพการณ์ทั้งสองชนิดนี้ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวกำหนดค่าความคาดหวังในการทำงานไว้ไม่แตกต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ชั้น ของคะแนนภาคปฏิบัติของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ในตารางที่ 5 ปรากฏว่า คะแนนภาคปฏิบัติเมื่อจำแนกตามสภาพการทำงานคือ การทำงานเป็นรายบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สภาพการทำงานทั้ง 2 ชนิด ที่กำหนดขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีผลให้คะแนนภาคปฏิบัติของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน และคะแนนภาคปฏิบัติของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามบุคลิกภาพคือ บุคลิกภาพประเภทเก็บตัวและแสดงตัว ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัวและแสดงตัวทำงานที่กำหนดให้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ผลไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ผลรวมระหว่างบุคลิกภาพกับสภาพการทำงาน โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิตเป็นรายคู่ ตามวิธีของดันคัน (Duncan's New Multiple Range Test) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 6 ปรากฏผลว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว เมื่อทำงานเป็นรายบุคคล ทำงานได้ผลดีกว่า เมื่อให้ทำงานเป็นกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว เมื่อทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม ได้ผลดีกว่าเมื่อให้ทำงานเป็นรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน ผลการวิจัยนี้สนับสนุนแนวความคิดของไอเซนค² (Eysenck) ที่ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท

²Eysenck, loc.cit.

เก็บตัว มีลักษณะแยกตัวเองออกจากกลุ่มสังคม มีแนวโน้มทางค่านิยม โศข ชอบกระทำ
 กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องทำโดยตนเองตามลำพัง ส่วนลักษณะบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว เป็น
 ลักษณะที่ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การกระตุ้นทางสังคม และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องกระทำ
 ร่วมกับบุคคลอื่น ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสนับสนุน สมมติฐานในข้อที่ 3 ที่ว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพ
ประเภทเก็บตัว ในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล จะทำงานได้ผลดีกว่าเมื่อทำงานร่วมกัน
เป็นกลุ่ม และสนับสนุนสมมติฐานในข้อที่ 4 ที่ว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว ใน
สภาพการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จะทำงานได้ผลดีกว่าเมื่อทำงานเป็นรายบุคคล ผลการวิจัย
 ที่ได้นี้สนับสนุนผลการวิจัยของ สตาร์³ (Starr, 1971) ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภท
เก็บตัว ในสภาพการเรียนเป็นรายบุคคล มีแนวโน้มที่จะเรียนได้ผลดีกว่าเมื่อเรียนเป็นกลุ่ม
และนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวในสภาพการเรียนเป็นกลุ่ม มีแนวโน้มในการเรียน
ได้ผลดีกว่าเมื่อเรียนเป็นรายบุคคล และผลจากการวิจัยนี้สนับสนุนผลการวิจัยบางตอนของ
บานิสเตอร์⁴ (Banister, 1972) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว เมื่อให้
ทำการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม ผลการเรียนที่ได้มีค่าสูงกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว
ที่ให้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังสนับสนุนผลการวิจัยของ
บายน์⁵ (Byrne, 1966) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว เมื่อให้ทำงานซึ่งเป็น
กิจกรรมเสริมหลักสูตร ในสภาพการทำงานเป็นกลุ่มนั้น สามารถทำงานได้ผลดีกว่า เมื่อทำ
กิจกรรมประเภทเดียวกันเป็นรายบุคคล แต่สำหรับนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัวกลับ
ทำกิจกรรมประเภทเดียวกันนี้ได้ผลดีกว่าเมื่อทำงานเป็นรายบุคคล

³ Starr, loc.cit.

⁴ Banister, loc.cit.

⁵ Byrne, loc.cit.

1973

1966

ผลจากการวิจัยสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว ในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล กำหนดค่าความคาดหวังไม่แตกต่างกับเมื่อทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวในสภาพการทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม กำหนดค่าความคาดหวังไม่แตกต่างกับเมื่อทำงานเป็นรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว ในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล ทำงานภาคปฏิบัติได้ผลดีกว่า ในสภาพการทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกระดับ $.05$ ($p < .05$)
4. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวในสภาพการทำงานรวมกันเป็นกลุ่ม ทำงานภาคปฏิบัติได้ผลดีกว่า ในสภาพการทำงานเป็นรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกระดับ $.05$ ($p < .05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย